

Francesc, Bisbe de Roma

Dv, 22/03/2013 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

Els grans canvis es fan a través de revolucions. Els canvis profunds, a través de petits gestos. Aquest darrer conclave ha estat marcat per la renúncia de Benet XVI. Sense mort ni funerals, s'ha realitzat en un clima de serenitat, d'anàlisi de la situació eclesial, de preocupació per la cúria, de reflexió sobre els reptes futurs. La persona elegida ha estat Jorge Mario Bergoglio. N'ha tingut prou amb la cinquena votació per superar àmpliament les dues terceres parts dels vots exigits.

L'expectació ha donat pas a la sorpresa. No han servit de res els cinc mil periodistes concentrats a Roma ni l'afany crematístic de les cases d'apostes per endevinar el desenllaç. Joe Crilly, portaveu de William Hill, va afirmar: «Dir que aquest resultat ha estat un xoc seria quedar-se curt.» Els sensors mediàtics, un cop més, no han funcionat.

El temps determinarà si la presentació del nou Papa des del balcó central, davant de desenes de milers de persones que omplien la plaça, respon a una sèrie d'anècdotes o estableix un conjunt de categories i novetats. Francesc, el nom triat, és nou en la relació de pontífexs. El missatge que conté és de gran profunditat en els moments actuals: renovació profunda de l'Església portada a terme en esperit de comunió, pobresa davant d'ostentació, evangeli sense glossa enfront de glossa evangèlica, fraternitat enfront de grupuscle d'interessos. Un jesuïta, Papa per primera vegada. Bergoglio procedeix de la Companyia de Jesús, que va ser suprimida el 1773 pel papa Climent XIV, en una època de grans convulsions, i els membres de la qual fan un quart vot d'obediència al Papa. Paradoxes de la història. Les congregacions religioses acostumen a ser reticents a l'hora d'acceptar responsabilitats episcopals. Algunes d'elles el rebutgen en les seves constitucions, fora de situacions de mandat explícit. No sempre és fàcil compaginar profetisme i govern. Un llatinoamericà, argentí per a més detalls, Papa per primera vegada. No és un objectiu en ell mateix fer prevaldre la procedència però, en aquest cas, té els seus avantatges. Fill d'emigrants, pot entendre millor què significa aquesta realitat en un món de grans desplaçaments de població. Saltar l'oceà, anar «gairebé fins a la fi del món» dona la idea d'una Església global i posa l'accent al continent amb un major nombre de catòlics.

El camí entre bisbe i poble. El Papat no és un monarquia absoluta, sinó que en ser elegit bisbe de l'Església de Roma, «que és la que presideix en la caritat totes les esglésies», aconseguix aquesta dimensió universal. Semblen matisos insignificants i no ho són. Se segueix així el discurs de Benet XVI després de la seva renúncia. Molts petits gestos del papa Francesc: oració en directe, silenci, interioritat, vestits discrets, cotxe no oficial, pagament de la pensió... Canvi en profunditat.